

Anser inte kommissionen att en sådan policy för acceptans av försäkringstagare underminerar den princip som ligger till grund för försäkringsplikten, nämligen att garantera risktäckning och riskdelning? Planerar kommissionen eller är kommissionen beredd att lägga fram förslag till lagstiftning för att hindra detta slags kommersiella beteende? Anser inte kommissionen, mot bakgrund av omsorgen om rättvisa konkurrensförhållanden på den inre marknaden, att det är lämpligt att kräva av alla försäkringsbolag att de på vissa villkor skall acceptera varje potentiell försäkringstagare som inte har dömts till körförbud?

(¹) EGT L 103, 2.5.1972, s. 1.

Svar från Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(26 mars 2002)

Det är riktigt att vissa "riskgrupper" endast kan teckna trafikförsäkring till högre pris. Som parlamentsledamoten påpekar kan detta leda till att vissa förare är oförsäkrade. Några medlemsstater har dock infört system som innebär att alla förare, oavsett risk, alltid har tillgång till obligatorisk trafikförsäkring. Under den översyn av trafikförsäkringsdirektiven som kommissionen för närvarande genomför, har ingen sakkunnig från medlemsstaternas myndigheter gjort gällande att det skulle behövas ett harmoniserat gemenskapssystem i detta avseende.

Vidare bör det framhållas att avtalsförhållanden mellan försäkringsföretag (liksom alla andra finansiella institut) och deras kunder bygger på avtalsfrihet och fri prissättning, och ingen av parterna kan tvingas att ingå ett försäkringsavtal. Genom det tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring (92/49/EEG) (¹) infördes friheten att fastställa premietariffer, och förhandsgodkännanden eller löpande anmälan av premietariffer och försäkringsavtal avskaffades, även för trafikförsäkring. Syftet är att fullborda den inre marknaden för försäkringar.

Kommissionen anser att en överskådlig och integrerad inre marknad för försäkringar, där det råder verklig konkurrens mellan trafikförsäkringsgivare, leder till att medborgarna lättare kan försäkra sina fordon till en lägre kostnad.

(¹) Direktiv 92/49/EEG, EGT L 228, 11.8.1992; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160.

(2002/C 301 E/053)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0594/02 från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 mars 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

I svaret till en skriftlig fråga om olaglig invandring (P-2079/01 (¹)) från den 17 september 2001 angav kommissionsledamot Vitorino att rådet i juni 2001 hade antagit ett direktiv om fastställande av hjälp till olaglig inresa, rörlighet och vistelse och ett rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa och olaglig vistelse, i vilket det fastställs ett förfarande som gör det möjligt att åtala dem som underlättar olaglig invandring.

Kan kommissionen bekräfta att dessa två dokument formellt har antagits?

(¹) EGT C 40 E, 14.2.2002, s. 181.

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(4 april 2002)

Parlamentsledamoten har frågat kommissionen om hur långt beredningen har kommit av förslagen till rådets direktiv om fastställande av hjälp till olaglig inresa, rörlighet och vistelse och rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa och olaglig vistelse.

Med hänvisning till vårt tidigare svar i detta ämne vill kommissionen påpeka att en politisk överenskommelse kunde nås om direktivet och rambeslutet vid rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte den 28 och 29 maj 2001.

Tvärtemot vad som rimligen kunde förväntas har de två rättsakterna ännu inte kunnat antas, eftersom två medlemsstater lämnade in parlamentsreservationer, varav den ena hävdades helt nyligen.

(2002/C 301 E/054)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0627/02

från Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) till kommissionen

(6 mars 2002)

Ämne: Fågelskyddsdirektivet

1999 inledde kommissionen en talan om fördragsbrott mot Tyskland (överklagande nr 1999/4095) på grund av att direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ (fågelskyddsdirektivet) inte genomförts fullständigt i den tyska jaktlagstiftningen. Trots att kommissionen redan har riktat flera skriftliga uppmaningar till den tyska regeringen har den hittills inte ens ändrat den tyska lagen om jaktperioder, vilken liksom tidigare tillåter jakt på fågel också då de flyttar från sina vinterplatser och under fortplantningstiden. Den tyska regeringen har istället inrättat en arbetsgrupp vid kommissionen som skall utarbeta tolkningshjälp för att göra det möjligt att kringgå förbudet mot vårjakt (artikel 7 i fågelskyddsdirektivet).

1. Vilka är medlemmar i denna arbetsgrupp?
2. Vilka tidsmässiga ramar har kommissionen fastställt för arbetsgruppen när det gäller utarbetande av tolkningshjälp?
3. Anser kommissionen att de domar som avkunnats av EG-domstolen och nationella förvaltningsdomstolar avseende artikel 9 inte är tillräckliga, utan att det verkligen behövs ytterligare "tolkningshjälp"?
4. Vilka åtgärder planerar kommissionen för att se till att den tyska regeringen påskyndar genomförandet av fågelskyddsdirektivet, något som hittills endast har resulterat i tomma löften?

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(2 maj 2002)

Inrättandet av en arbetsgrupp som skall hjälpa kommissionen att utarbeta vägledning om tolkningen av jaktbestämmelserna i fågeldirektivet, rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, har skett på kommissionens initiativ och har godkänts av alla medlemsstater, genom Kommittén för anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling för fågeldirektivet.

Detta är en logisk fortsättning på det tidigare arbetet med nyckelbestämmelserna i artikel 7.4 om häckning eller återvändande till häckningsplatser för fågelarter i bilaga 2, som nu har avslutats.

1. Arbetsgruppen är sammanställd av experter från BirdLife International, the Federation of Associations for Hunting and Conservation of the Union (FACE) och officiella representanter från Tyskland, Frankrike, Italien, Österrike, Finland och Förenade kungariket.